

ΟΡΟΙ-ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικόν

Έτησίαν... λέβα 10.
Εξαμηνίον... » 6

Εξωτερικόν

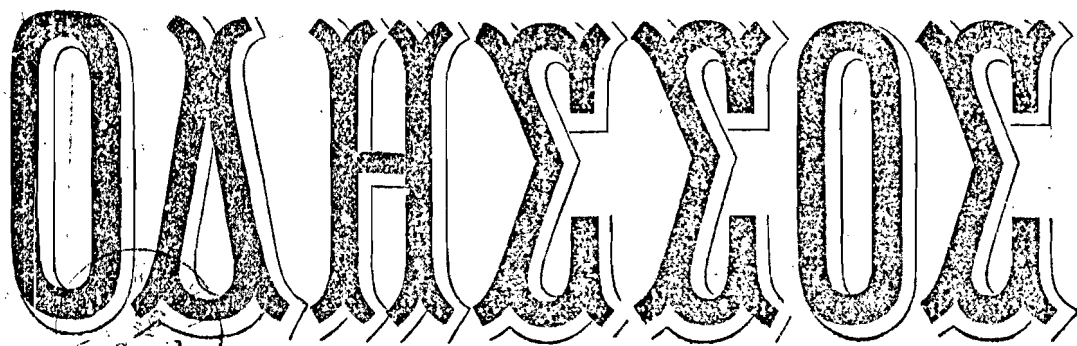
Έτησίαν... φρ. 12.
Εξαμηνίον... » 7

Αι συνδρομαί γίνονται δεκταί εις χρυσόν, διεθνής ταχυδρ. επιταγάς, και γραμμάτια της βουλγαρικής τραπεζής δι' επιστολής επί συστάσει

Αι συνδρομαί προπληρώνονται

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΚΑΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ Ι, ΟΔΟΣ «ΠΑΡΟΥΣΗ» ΑΡ. 535

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Έν τῇ α.	σελίδι ὁ στίχος	80	ἐκατοστά
Έν τῇ β.	» » »	70	»
Έν τῇ γ.	» » »	50	»
Έν τῇ δ.	» » »	30	»

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαιτέραι ἀντιμωμίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησὸν» ἀποστελλόμενα χρονογράφα δὲν ἰσιτρέφονται ἐξ ὧν δὲ νὰ ὦσιν ἐπογεννημένα.

Διὰ πάσαν ἐπιμέλειαν ἀποστέλλονται εἰς τὴν

Εἰς τὴν «Ὀδησὸν» τιμῆται 20 ἐκ.

Τῆς «Ὀδησὸς» διευθύντης.

Ε. Ν. ΓΟΥΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Εν Βάρνῃ, τῇ 16ῃ Οκτωβρίου 1891.

Η ΕΠΙ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν καχεκτικὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς τελευταίας μεταπολιτεύσεως οὐδεὶς ἀγνοεῖ ἐκτὸς τῶν ἐθελουφλοῦντων, καὶ τῶν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς καταστάσεως τὴν ὁποίαν αὕτη ἐδημιούργησεν ἐκμεταλλευσμένων τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἐνῷ τοῦτο παρὰ πάντων τῶν ἀμερολήπτων ἀναγνωρίζεται καὶ βεβαιοῦται, ἀρ' ἐτέρου πλείονες ἀντιστρατευόμεναι πρὸς ἀλλήλας γινώμει ἐκφέρονται ἐπὶ τοῦ διαγνωστικοῦ τῶν αἰτίων τῆς ἐκρυθμίας ταύτης, καὶ κατ' ἀκολούθῃαν περὶ τῶν μέσων, ἅτινα θὰ εἰσενέμωσι εἰς τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἐξουδετέρωσιν αὐτῆς. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην διχογνωμίαν φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ὅλως ἀσχετοὶ αἱ πολιτικαὶ προαπασχολήσεις καὶ συμπάθειαι τῶν προσώπων ἅτινα πραγματεύονται τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ θέμα τοῦτο ζητήματα. Οὕτω π. χ. ἡ ἐφημερίσις «Καίροι» ἐγκρίτον φύλλον τῶν Ἀθηναίων, ὅπερ ἄλλοτε διεκρίθη εἰς τὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη δριμύειαν πολερικὴν του, μόλις δὲ πρὸ τινῶν μηνῶν ἀποσπασθὲν τῶν γλυκέων ὀνείρων, εἰς ἃ ἐδίδοε χώραν ἡ ἐπὶ τὰ πράγματα ἔλευσις τοῦ ὑπουργείου τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὕψωσε σημαίαν ἀνεξάρτητον παντὸς κομματικοῦ δεσμοῦ, ἐν πλείοσιν ἄρθροις δ' ἐπανερχεται ἐπὶ τοῦ ἐπασχολούντος ἡμᾶς θέματος. Ἐν τῶν τελευταίων αὐτῆς εἶναι ἰδίᾳ κατὰ τοῦτο ἀξιοσημείωτον ὅτι τὴν ἐκτροχίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων θεωρεῖ ὡς προαγομένην ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ αὐτῆς λειτουργίᾳ, λόγῳ τῆς ἀπουσίας κοινῶν φρονημάτων, δοξασίων καὶ πεποιθήσεων, αἱ κυβερνήσεις εἰσὶν προσωπικαὶ μὴ ἐξυπηρετοῦσαι πρόγραμμα ἰδεῶν καὶ συμφερόντων ἐθνικῶν, ἀλλ' ἐπιζητοῦσι διὰ τῆς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἀνόδου τῶν τῶν πραγμάτων ἰδιοτελῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων. Ἐν τῇ σειρά ταύτῃ τῶν ἰδεῶν τοῦ Ἀθηναίου φύλλου, ἐν ταῖς ὁποῖαις ἡ ἀληθὴς ἐξεικόνισις τῆς ἐν Ἑλλάδι κοινοβουλευτικῆς δράσεως καὶ τῶν κομματικῶν ἐξελίξεων διαφαίνεται ζωηρά, εἶναι προφανές ὅτι δυσανάλογος ἀποδίδεται σημασία εἰς τὴν ἀξίαν τῶν κομμάτων κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν, καὶ τοῦτο διότι σκοπὸς τοῦ γράφοντος, δεινοῦ ἄλλως τε χειριστοῦ τοῦ καλὰμου, ὅπερ γνω-

στόν, δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὰ πράγματα αὐτὰ καθ' ἑαυτά, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι κοινοβουλευτικῶν ἀποχρώσεων, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεὶς εὗρισκε παρ' αὐτῶν χάριν, ὀλιγώτερον δὲ πάντων ὁ κ. Τρικούπης. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην προνοῦμεν ὅτι αἱ κρίσεις τοῦ γράφοντος δὲν ἰκανοποιοῦσιν ἐντελῶς τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης ὅπερ ἐπιβάλλει ἡ ἐγνωσμένη δράσις τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ. Ἐάν εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος παριστᾷ εἰκόνα ἀλληλουχίας προσωπικῶν κυβερνήσεων, ἀνευ προγράμματος ἰδεῶν, δοξασίων, φρονημάτων εἰς ἃ τὸ κόμμα ἀνήκει οὐχὶ δ' εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀρχηγῶν, τὰ αἰτία εἶναι ἱστορικά, οὐδόλως δ' εὐθύνουσιν τὸν πρώην πρωθυπουργὸν ὅστις ἀπὸ τῆς ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐμφανίσας τοῦ διετύπωσεν ὠρισμένον καὶ πρὸς τὰ γενικά τοῦ ἔθνους συμφέροντα ἀνταποκρινόμενον πρόγραμμα. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐφ' ὅσον ἐπετρέπετο ὑπὸ τῆς βουλευτοκρατικῆς ἐξουσίας τῆς ἀνωτέρας καὶ πραγματικωτέρας ἐν Ἑλλάδι, ἐπραγματοποίησεν διατελῶν ἐν τῇ ἀρχῇ, εἰς τὸ πρόγραμμα δ' αὐτὸ ὀφείλονται οἱ σιδηρόδρομοι, αἱ ὁδοὶ, τὰ θωρηκτὰ, ὁ στρατὸς καὶ αὐτὴ ἡ ἀνόρθωσις τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ πλείστα ἄλλα δευτερεύοντα ἀποτελέσματα. Ἐάν τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐξετελέσθῃ ἑλλιπῶς, ἐλαττωματικῶς δὲν πταίει ἐκεῖνος ὅσον ὁ σαραζὸς ὁ βουλευτικὸς ὁ λυμαινόμενος πολιτικῶς, κοινωνικῶς καὶ ἠθικῶς τὴν Ἑλλάδα, ὅστις δὲν ἀρέσκειται εἰς προγράμματα ἐξυπηρετοῦντα ἰδέας καὶ δοξασίας ἐθνικὰς, ἀλλὰ τὴν ἰδιότητά, τὴν κομματικὴν φέρεται ἐπιδιώκει. Οἱ «Καίροι» δὲν παραδέχονται νὰ ὀνομαζῶνται ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν τα πολιτικὰ κόμματα, διότι ἐπρεπε ν' ἀντιπροσωπεύσιν ἀρχάς, ἐάν ἐν τούτοις ἱστορικῶς συμβαίνει τὸ ἐναντίον ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι καθ' ἡμᾶς τυχαῖον, ἀλλ' ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀρχὴ ἐφ' ἧς βασιζέται εἶναι πεπλανημένη ὅσον καὶ ἂν φαίνεται ὡραία καὶ ὠρμος. Οὐτε ὁ Καβούρ, ὀλιγώτερον δ' ὁ Βισμαρκ ἢ ὁ Σταλπούλωρ, ὀφείλουσι τὰς ἐπιτυχίας τῶν εἰς τὰ κόμματα ὑφ' ὧν ὑπεβοηθούντο, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ ὑπεροχὴν. Αἱ διακρίσεις εἰς ἀποχρώσεις τόσον ἐν Σερβίᾳ ὅσον καὶ ἐν Ρωμανίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ περὶ ὧν ὁμιλοῦσιν οἱ «Καίροι» ἦσαν ὀνομαστικά, τοῦτο δ' ἀποδεικνύει τὸ λελαγθα-

σμένον τῆς θεωρίας του, διότι ἐκεῖ ὅπου ἱστορικοὶ, κοινωνικοὶ καὶ ἠθικοὶ λόγοι δὲν ἐπέτρεπον τὴν ὑπαρξὴν οὐσιαστικῶν διακρίσεων εἰς τὰς δοξασίας καὶ τὰς πεποιθήσεις εἰς ματὴν τὰς ἐδανεῖσθαι ὡς στολίσωσι τὰς ὁμάδας τῶν αἰνέων δὲν ἤργησαν ν' ἀποβιολογίσωσι αὐτὰς μετ' ὀλίγον ὡς ἀσκόπους καὶ μὴ ἐχούσας λόγον ὑπαρξεως. Εἶναι λοιπὸν ἱστορικῶς ἀνυπόστατος ἡ αἰσιόδοξος ὑπερτῶν πολιτικῶν προγραμμάτων τῶν κοινοβουλευτικῶν φανερῶν θεωρία τῶν «Καιρῶν» δὲν ἀρκεῖ δ' ὅπως θέσῃ ἐκτὸς τοῦ ὑπολογισμοῦ τὴν ἐξοχὴν προσωπικότητα τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν. Ἐν Ἑλλάδι μάλιστα ἐνῷ ἀρ' ἐνός τὸ πρόγραμμα ὅπερ αἱ ἀναγκαιότητες αἱ ἐσωτερικαὶ ὅσον καὶ ἐξωτερικαί, ὑπεδείκνυν δὲν ἡδύνατο νὰ εἶναι ἡ ἐνταῖον καὶ ὁμοιόμορπον διὰ πάσαν κυβερνήσιν. ἑλληνικὴν, ἀρ' ἐτέρου ἡ φυσιολογικὴ μελέτη τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐν αὐτῇ βίῳ διδάσκει ἡμᾶς κατὰ τρόπον ψηλαρητὸν οὐχὶ μόνον ποῖα εἶναι τὰ πραγματικὰ αἰτία τῆς πολιτειακῆς κακοδομιᾶς, ἀλλὰ θέτουν ἐν πλήρει φωτὶ τὴν διαφορὰν τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἀρχηγῶν τῆς κυβερνήσεως. Πρὸ δεκαετητείας οὐδεὶς ἐν Ἑλλάδι πρωθυπουργὸς ἐτόλμα νὰ ἐπιβαλλῇ φόρον πρὸς ὁδοποιίαν π. χ. ἐκ φόβου μήπως προσκρούσῃ εἰς τὴν ἀπαραίτητον δημοτικότητα. Ἡτο βεβαίως καὶ αὐτὸ πρόγραμμα καὶ μάλιστα πρόγραμμα ὁμοφροσύνης τοῦ κόμματος, ὡς θέλουσιν οἱ «Καίροι» καὶ Κύριος οἶδεν, ἐπὶ πόσας δεκαετηρίδας ἀκόμη ὁ Ἕλληνας θὰ ἔκαμνε τὰς περιουσίας του ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἡμῶν, ἐάν δὲν ἤρχετο εἰς τὸ μέσον τῆς πολιτικῆς κινήσεως σηματοφόρος προγράμματος οὐχὶ ἀποχρώσεων, οὐχὶ δημοτικῶν, ἀλλὰ καθαρῶς προσωπικῆς, ἀνωτέρας καὶ περαιομένης ἀντιλήψεως, ὅστις ἔσχε τὸ θαρρὸς νὰ τὸ ἐπιβαλλῇ ἐναντίον τῶν κομμάτων, καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὑποτιθεμένης θελήσεως τοῦ λαοῦ.

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ ἀπουσία τῶν πολιτικῶν τῶν κομμάτων σημαίων καὶ τῶν προγραμμάτων τῶν ἀποχρώσεων ἅτινα ἐπιπροσθούσιν εἰς τὴν ἑρρυθμον λειτουργίαν τῶν θεσμῶν, ἀλλ' αὐτοὶ οὗτοι, δι' οὓς ἡ πραγματικὴ ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι ὠρμος. Ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως, τῆς ριζικῆς καὶ θεμελιωδῶς αὐτῶν δέον νὰ προδιατεθῇ τὸ κοινὸν ἐν Ἑλλάδι πρόγραμμα, ἀντὶ νὰ διδασκῇ ὅτι ἡ καθολικὴ ψηφοφορία εἶναι τὴν ἐξάριστον, ἡ διακρίσεις τῶν ἐξουσιῶν ἀνοήσια, τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν Ὑπουργείων σιτιστικὴ ἀναγκή,

ἡ βουλευτικὴ σύνη ἀγλαὴν ἐπαγγελμα, αἱ δημόσιαι θέσεις, πρῶται εἰς ὁ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ζήλος, παλαβήματα, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος Ἀγαθοποῦλων χροῖμα, καὶ ὅτι ἂν πηγαινόμεν ἀσχημα μεθ' ὧν αὐτὰ, πταίει πιντοτε' ὁ ... Τρικούπης. Β.

ΖΗΤΗΜΑ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

Ε.

Ἐν ἐκ τῶν αἰτίων τὸ καὶ κεφαλαιώδες κατὰ ἐγκείμενον εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν, τοῦ πράγματος, ὅπερ παραπλανᾷ ἡμᾶς ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν κορασίων καθιστᾷ τὸ γεγονός ὅτι θέλοντες νὰ συνδύσωμεν τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν πρὸς τὰ οἰκιακὰ καὶ κοινωνικὰ ἡμῶν ἡθῶν, νομίζομεν ὅτι κατορθοῦμεν τοῦτο διὰ τῆς ἐπιπλάστου καὶ ἐξωτερικῆς κτήσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως. Ἰδέα σφαλὲρὰ καθ' ὁλοκληρίαν ὡς τοῦτο δύναται εὐκόλως νὰ κατανοηθῇ ἅμα λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὴν νόθον καὶ κίβδηλον ταύτην ἀνατροπὴν δὲν εὗρισκομεν ἐν τῇ κόσῳ ὅστις κεῖται ἡμῖν πρὸς ἀντιγραφὴν. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ἀρχικοῦ καὶ οὐσιώδους τούτου μειονεκτήματος, τῆς πηγῆς τῶν ἡμετέρων ὀλισθημάτων ἐν ταῖς προσπάθειαις ἡμῶν ὅπως πολιτιζώμεθα, ἐκ παραλλήλου συντρέχει καὶ ἕτερον γεγονός, ὅτι ἐν τῇ παρ' ἡμῖν κοινωνίᾳ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μετ' ἀκριβείας ἡ ἐν Εὐρώπῃ διακρίσις τῶν κοινωνικῶν τάξεων, οὐχὶ βεβαίως μόνον ἐκεῖνη ἡ ἔχουσα ὡς βάσιν τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ἀριστοκρατίαν ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη ἡ ἐπὶ τῆς πλουτολογικῆς κλίμακος στηρίζουσα τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς. Ἐκεῖ λοιπὸν ἀλλοῖα παρέχεται ἀνατροπὴ εἰς τὰς διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις ἀναλόγως τῶν μέσων καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐκάστης. Παρ' ἡμῖν τὸ λογικὸν καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων θεμελιούμενον τοῦτο σύστημα, ἀπόρροια αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ οὐτε καὶ λαμβάνεται πρὸ ὀφθαλμῶν. Τούτου ἕνεκα παριστῶμεθα μάρτυρες τοῦ θεάματος, ὅπερ δὲν στερεῖται κωμικότητος μεθ' ὅλην τὴν σοβαρότητα τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ ὅποιον εἰς χειρωνακτικὰς αἰρῆς οἰκογενεῖας προσπαθοῦσι νὰ παρέχωσιν τὰ πάντα θυσιάζοντες ἀνάπτυξιν πρὶν κηρίσης εἰς τὰ κοράσια. Ἐάν τοῦτο δὲν εἶναι παρὰ πολλὰ κοινὸν ἀρ' ἐτέρου εἶναι θετικὴ ἀλήθεια ὅτι ἡ σύγχρονος τάσις τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας ἐν γένει ἔχει ὡς ἰδιαιτὸν τὴν προκοδόνη.

σιν τῶν νεανίδων διὰ παντὸς ὅτι περιβάλλει αὐτὰς δια τινος ψευδοῦς λαμπρείας.

Ἡ ἐκμάθησις τῶν Γαλλικῶν ἰδίως καὶ τοῦ πιάνου εἶναι ἡ μυχία ἐπιθυμία, ὁ διακαέστερος πόθος τῶν γονέων καὶ νεανίδων. Οἱ μὲν γονεῖς φρονοῦσιν ὅτι τὰ Γαλλικὰ θὰ μειώσωσι κατὰ τι τὰς απαιτήσεις τῶν μελλόντων μνηστήρων, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου θὰ ἔχωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάζωσι τὰ διακρινόμενα τέκνα τῶν αἰδὲ νεανίδες ὅτι ἡ γνώσις αὐτῶν θὰ ταῖς ἐπιτρέψωσι νὰ λάμπωσι εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς ἐσπερίδας. Θὰ ἦτον ἀνεπαίσθητον τὸ κακὸν εἰς περιωρίζετο εἰς τὴν παιδαριώδη καὶ πεπλανημένην ταύτην ἐλπίδα. Δυστυχῶς τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι ἐν τῇ ὑπολογισμῇ τοῦ γάμου αἱ γνώσεις αὐταὶ οὐχὶ μόνον δὲν προσμετροῦνται κατὰ κανόνα ὡς πλεονέκτημα ἐν τῇ θετικῇ πνεύματι τῶν νέων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ἥτις δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκατομυριοῦχος καὶ ἀριστοκράτας, ἀλλὰ, πρᾶγμα φυσικώτατον, θεωροῦνται ὡς ὅλως ἀντικείμενα πρὸς τοὺς ἐν γένει οἰκογενειακοὺς ὁρῶν τοὺς παρ' ἡμῖν γνωστοὺς, καὶ ὡς γεννώσαι ἀπαιτήσεις καὶ ἀξιώσεις ἀσυμβιβάστους πρὸς τὰ ὀλίγα καὶ ἰσχνὰ μέσα τὰ ὅποια διαθέτουσι συνήθως οἱ εἰς γάμον συνερχόμενοι.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ.

Ἐξ ἐπιστολῆς ἀποσταλείσης τῇ «Σφορποδᾷ» ἐκ Φιλίππουπόλεως ἀποσπᾶμεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ μητρόπολις ἀπέστειλεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν κ. Ἀντωνιάδην τὸν γνωστὸν ἡμῖν συμπατριώτην καὶ βουλευτὴν κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον τῆς ἐθνικῆς βουλῆς, ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπαρχίας Φιλίππουπόλεως διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ὡς γνωστὸν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλογέων, λαμβάνωσι μέρος κατὰ τὴν ἐκλογὴν δι' ἀντιπροσώπων καὶ αἱ Μητροπόλεις αἱ ὑπαγόμεναι ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ οὕτως ἀποτελεῖται τὸ οὕτω λεγόμενον ἐκλογικὸν σῶμα, ὅπερ ἀναδεικνύει τὸν Πατριάρχην. Δίκαιον εἶναι ἄρα γε νὰ ἀποστέλονται τοιοῦτοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων

Μητροπολιτῶν τῶν εὐρισκομένων ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Ἡγεμονίᾳ; Ἄρα γε τὰς αὐτὰς σχέσεις ἐξακολουθοῦσιν ἔχουσαι μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας καὶ αἱ ἄλλοτε ὑποτελεῖς Ἡγεμονίαι Βλαχίας, Μολδαβίας καὶ Σερβίας; ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, τὸ σχῆμα μόνον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πατριάρχου τὴν συμμετοχὴν ἐπαρχιῶν, αἵτινες εὐρίσκονται εἰς ἄλλο ἔδαφος; εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα δύναται ν' ἀπαντήσωσιν ἀρμοδιώτεροι ἐμοῦ ἄνθρωποι. Ἐγὼ ἂν τὰ ἀναφέρω τὸ πρᾶτον διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσω ὅτι οἱ ἡμέτεροι Ἕλληνες ματαίως παραπονοῦνται κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ τῆς κυβερνήσεώς των, ὅτι διήθεν τοὺς καταδικῶν, ἐνῶ πρᾶγματι ἐξασκοῦσι τὰ πολιτικά των δικαιώματα ὡς Ἕλληνες λίαν ἐλευθέρως. Καὶ Πατριάρχην ἐκλέγουσιν καὶ εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις βασιλικὰς ἐορτὰς ἀντιπροσωπεύονται ὑπὸ ἐπιδήμιων ἀπεσταλμένων καὶ τὰ σχολεῖα των τακτοποιοῦσιν ὅπως βέλτιον ἐγκρίνωσι ἐνώπιον λοιπὸν τῆς ἀγαθῆς ἀνοχῆς ταύτης οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἦναι εὐχαριστήμενοι ἀπὸ τὸν τόπον ἐν τῷ ὁποίῳ κατοικοῦσι καὶ ἐν ᾧ χαίρουσι τὰ πολιτικά καὶ ἀστυκὰ των δικαιώματα, καὶ περισσότερον δὲ πρέπει νὰ συνδεθῶσι μετὰ τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία ἐπὶ τέλους εἶναι καὶ πατρίς αὐτῶν, νὰ μὴ ἀτενίζωσι δὲ μόνον πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Σόφιαν νὰ ρίπτουν τοῦλάχιστον ἐν βίῳ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΤΟΚΕΤΟΣ ΕΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩ.—Ἐν τῇ αὐστριακῇ ἀτμοπλοίᾳ τῆς παρελθ. Κυριακῆς τῇ εἰς Κ)πολιν ἀπερχομένῃ Ὀθωμανὶς ἐκ τῶν μεταναστῶν διατελοῦσα ἐν τῇ τελευταίᾳ περιόδῳ τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς, ἔτεκεν ἐν τῇ πάνυ εὐγενῶς παρὰ τοῦ πλοίαρχου παραχωρηθέντι δωματίῳ. Ἡ μήτηρ μετὰ τὸν τοκετὸν σπαργανώσασα τὸ νεογνὸν ἐξήλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰστρώμα ἔχουσα λαμπρὰ τὴν ὑγίαν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν μετὰ δίμηνον σχεδὸν διαμονὴν κατευθυνόμενος εἰς Ἰσμαίλιαν τῆς Αἰγύπτου ὁ καλὸς ἡμῶν φίλος καὶ συμπολίτης κ. Ἀναστασιος Γεωργιάδης σὺν τῷ ἀτύχημα κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του νὰ πληροφορηθῇ τὸν αἰφνίδιον θάνατον τοῦ κυρίου του. Συλλυπούμενοι τῷ φί-

λῳ ἡμῶν ἐξ ὅλης καρδίας εὐχόμεθα αὐτῷ καλὸν κατεῴδιον.

ΑΦΙΞΕΙΣ.—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Κουρτζῆ ἐπανεκάμφεν ὁ διευθυντὴς τῆς Ὀδησσοῦ.

Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ἐνταῦθα μετὰ τῆς κυρίας του ἐκ Σαζουπόλεως ὅπου ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ ὁ κ. Περικλῆς Κωνσταντζίανος συντάκτης καὶ ἐκδότης τῆς ἐν Κωνσταντίνῃ ἐκδομένης ῥωμουνικῆς συναδέφου «Voece Dobrodeji» καὶ μετὰ διήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν ἀνεχώρησε διὰ Ρουσσουκίου εἰς Κωνσταντίναν. Ὁ ῥηθεὶς ἔλκει τὸ γένος ἐξ Ἀρχιάλου ὁπόθεν ἐννεαετὴς εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκπαιδευθεὶς ἐν Βουκουρεστίῳ.

ΠΡΟΣΟΧΗ.—Εἶναι ἐλεεινὴ ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ τῶν θαλασσιῶν λουτρῶν συσκευή. Ἐκτεθειμένη ἐν τῇ μέσῃ τοῦ παραθαλασίου δημαρχεῖο καὶ κήπου ὑπὸ τὴν διάκρισιν τῆς βροχῆς, τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀνέμου, προξενεῖ ἀληθῶς οἶκτον εἰς πάντα πολίτην ἐπισκεπτόμενον τὸν κήπον. Καὶ δικαίως διότι τὰς πρὸς κατασκευὴν τῶν λουτρῶν δαπάνας ἀνελθούσας εἰς τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 19.000 λέβων ἐχορήγησιν τὰ βαλάντια τῶν κατοίκων τὸ δὲ δημαρχεῖον πρέπει νὰ φροντίσῃ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν συσκευὴν ἀπαξ διὰ παντός, καθόσον μάλιστα πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ κήπου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκάστοτε πρὸς ἀσφάλειαν τίθενται, διεμαρτυρήθη (καὶ πολὺ δικαίως) κατὰ τοῦ δημαρχεῖο διότι ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβρίου ἐπὶ διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ χάριν τῆς ξυλικῆς τῶν λουτρῶν πρᾶγμα πολὺ ἀδικον ἄλλως τε διὰ τοὺς κατὰ καιρὸν ἐνοικιαστὰς.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.—Τὴν σὴν ἡμέραν, ἐτελέσθησαν ἐν Ἀρχιάλῳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ φιλομούσου συμπολίτου καὶ καλοῦ ἡμῶν φίλου κ. Β. Βαλζάμου μετὰ τῆς ἀξιεράτου δεσποινίδος Ἑλένης Θ. Λασκαριόγλου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν ἡ «Ὀδησσοῦ» εὐχεταὶ ταχεῖαν στέψιν.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ.—Ἐπειδὴ κατ' αὐτὰς συχναὶ ἐπικρατοῦσιν ὀμίχλαι ἐν τῇ λιμένι Πύργου μικροῦ δεῖν συνεκρούετο τὸ ἐκ Κ)πόλεως προερχόμενον ἀτμόπλοιο «Ἡράκλεια» τῆς εταιρίας Κουρτζῆ μετὰ τινος ἐπίσης εἰσπλέοντος Γερμανικοῦ καὶ τοῦ «Φερδινάνδου Α'» διευθυνομένου εἰς τὴν μονὴν τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας.

ΗΟΣΤΡΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ.—Ἐξακολουθοῦσιν ὄντα κλειστὰ τὰ παρ' ἡμῖν κατώτερα σχολεῖα ἐνεκα τῆς ἐπαράτου ἐπιδημίας, ἥτις δὲν ἐπαύσατο προσβάλλουσα τὴν μικρὰν ἡλικίαν. Ἐνῶ ἐν τούτοις τὰ σχολεῖα τὰ τε βουλγαρικὰ ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων κοινοτήτων δὲν λειτουργοῦσιν, ὑπάρχουν ἰδιωτικὰ τινὰ ὡς

τὰ τῶν δεσποινίδων Μπένδα καὶ ἐκεῖνο τῶν κ. Σάτερ, τὰ ὅποια διατελοῦσιν ἐν πληρεῖ φαινεται ἀγνοία τῶν ἐπὶ τούτῳ διαταγῶν τοῦ Δημαρχείου, οὐ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Γνωστὸν ὅτι ὁ ἐν Ἀθήναις γυμναστικός σύλλογος ἐξήγγισεν 3.000 δρ. παρὰ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου πρὸς ἀνέγερσιν Γυμναστηρίου. Ἡ Ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος ὁμοφώνως ἐψηφισε τὴν ζητηθεῖσαν πίστωση τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐνέκρινε τὴν ἀξίει πᾶν ταύτην πρᾶξιν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου. Ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου διεδίδασκε τὴν ἐγκρίσιν ταύτην τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τὸν ἀκάματον καὶ δραστήριον πρόεδρον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου διὰ τοῦ κατωτέρω ἐγγράφου, ὅπερ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Ἐπὶ τὸν κύριον Πρόεδρον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου.

Ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος ἐν τῇ συνέδριάσει αὐτῆς τῆς 5ης Αὐγούστου, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν αἴτησιν Ὑμῶν, ἐψηφισε πίστωση δραχ. 5.000 ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως Γυμναστηρίου, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 15.235 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐνέκρινε ταύτην ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Σύγκλητον μέλη προέβησαν ἀσμένως εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπιθυμοῦντα, ὅπως ὁ ὑπὸ τῶν μελῶν ἐπιδικώμενος σκοπὸς ἐπιτευχθῇ, προσέτι δὲ ὅπως διὰ τῆς ἀρωγῆς ταύτης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος ἐνθαρρυνθῶσι ταῦτα καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ κοινωφελὲς αὐτῶν ἔργον, ὅπερ πάνυ ἀξίει πᾶν ἀνέλαβον καὶ οὐκ ὀλίγοις λαμπρὰ δειγμάτων παρέσχον οἱ μετὰ πληροῦς ἐπιτυχίας τελεσθέντες πρὸ τινῶν μνητῶν ἀγῶνες.

Διατελοῦμεν μετὰ τῆς προσηκούσης πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ὁ Πρύτανης
ΠΑΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ὁ γραμματεὺς
Κ. Η. Πολυγένης

Καὶ οὕτω διὰ τῆς γενναίας ταύτης χορηγίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὁ Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος ἀποκτῶν ἴδιον ἴδρυμα θέλει ἐξακολουθῆσαι μετὰ νέας ζέσεως καὶ θάρρους τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβε τὴν διάπλασιν δηλ. τοῦ σώματος τῆς νέας γενεᾶς, ἥτις σήπεται καὶ μαραινέται ἐντὸς τῶν καφενείων ἐνῶ οὐχὶ μακρὰν αὐτῶν ἱεροὶ τόποι ἐν οἷς διε

(44) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (44)

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡΙΜΜ

ΤΑ ΑΠΟΚΡΥΦΑ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η ΚΟΜΗΣΣΑ.

[Συνέχεια].

— Καὶ οὕτω τὸ παιδίον εἶναι 24 ἐτῶν;
— Ναί.

Ἀπὸ ἐσκέφθη καὶ ἀμέσως εἶπεν.

— Τῇ ἀληθείᾳ αὐτὸ δὲν εἶναι ἐπιχείρημα πρὸς ἀνέγερσιν ἀπολαύσεως ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε θὰ προσπαθῶ νὰ πράξω τὸ ἐπ' ἐμοί.

— Διότι θὰ τὸ ἀνέδραμε, εἶπεν ὁ ἱερεὺς, διὰ τοῦτο ἐστράφη πρὸς ὕμην.

Ὁ ἱεροκέρυξ ἔμεινεν ὀλίγον ἐπὶ πλησίον τῆς κομῆσσης, ἀλλ' ἡ συνωμωλία των ἦτο δι' αὐτῆς.

μάντους ὑποθέσεις. Ἐκτὸς ὡς ἡ κόμησσα ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ διαδόχου, ὁ πανοῦργος ἱερεὺς ἐστρεφε τὴν συνωμωλίαν καὶ ἤρχιζε νὰ διηγεῖται περὶ ἀλλοῦ, ἀν κατεργάζετο ἐν τῇ ἐξομολογητικῇ δωματίῳ τοῦ μεγάλου δουκὸς Κωνσταντίνου, ὅστις ἐκ φιλοτιμίας ἐκολάκευε τοὺς ἱερεῖς; ὁ Μπαχά-λωφ ἐφυλάττετο πάντοτε νὰ εἴπῃ τι, διὰ νὰ μὴ βλάψῃ τὸ μέλλον, πρὸ πάντων διότι ἐγνώριζεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Νικολάου ὅτι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του εἶναι ἀγνωστον.

Ἀμέσως ὁ ἱερεὺς ἀνεχώρησεν ἡ δὲ κόμησσα ἐσήμηνε τρεῖς σημεῖον ὅτι καλεῖ τὴν θαλαμηπόλον τῆς.

Ἡ δεσποσύνη Ζαφίρινα, ἡ Παρισιανὴ ὑπηρετρία εἰσῆλθεν.

— Τί διατάσσει ἡ κυρία; ἠρώτησέ διὰ φωνῆς ἥτις ἐδείκνυε ἡμίσειαν τιμὴν καὶ ἡμίσειαν οἰκειότητα.

— Κάλεσον τὴν Σολομωνίδα! ἀπήντησεν ἡ κόμησσα.

Ἡ Σολομωνίς ἦτο ποτε διδάσκαλος τῶν τέκνων τῆς κομῆσσης, καὶ ἐρωμένη του κόμητος. Τὰρτα δὲ ἦτο ἡ ἐμπειρομένη τῆς κομῆσσης καὶ ἡ κλειστή τῶν κατασκοπεῶν τῆς.

Ἡ Σολομωνίς εἰσῆλθεν.

Αἱ δύο γυναῖκες συνωμωλήσαν ἐπὶ πολλὴν χρόνον, ἀλλ' ὅσον ἐπιτηδεῖα καὶ ἂν ἦτο ἡ Σολομωνίς εἰς τὰς ἐφευρέσεις, τὴν φορὰν ταύτην ὁ μὲν δὲν ἀπεφάσκει νὰ ἀναλάβῃ ὅλην τὴν ὑπόθεσιν. Ἐδέξθη λοιπὸν νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ συνδρομὴ τοῦ Λέμγκ.

Ὁ Λέμγκ οὗτος ἦτο ἐξ ἑβραίων χριστιανῶς ἡλικίας 60 καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, μέγας βοηθὸς του κόμητος καὶ τῆς κομῆσσης. Παρὰ τὴν μεγάλην του ἡλικίαν καὶ τὸ ἀσθενὲς του σώματος, ἦτο ταχύς καὶ ἐπιδέξιος μάλιστα εἰς τὸ νὰ λαμβάνῃ διαφοροτρόπους μορφὰς καὶ αὐτὰς τὰς πλέον ἀντιθέτους, ὡς συμβαίνει συνήθως παρὰ τοῖς ἑβραίοις π.χ. ἐφ' ἑνὶ το γίγας καὶ νάνος κατὰ τὰς περιπτώσεις. Ἐάν ἦτο ἡθοποιὸς ἑκάστου θὰ τὸν ἐθαύμαζε τὸν ἀντιπρὸς ὅμως ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς του ζωῆς τοῦ καταστάσεως καὶ τὸ χαμηλὸν τοῦ ἀναστήματος κατεφρονεῖτο παρὰ πάντων.

Ὁ Λέμγκ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὅλην τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνη ἐπὶ πολλὴν χρόνον. Ἐκὶ τέλους οἱ φλογεροὶ αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ ἐλαμψαν περισσώτερον καὶ εἶπεν.

— Θὰ τὸν εὕρω!

ΟΛΙΓΟΧΡΟΝΙΟΝ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Ἦτο εἰς αἶθρα ὁρθὸς βαθεὺς φαεινός τε καὶ ὀκνητός πᾶσι τοῖς ἐκείνου ἐπὶ τῇ Περτρούπολει; οἱ ἐν τῇ πόλει ἀκόμη δὲν εἶχον ἐξυπλήσει κατὰ τὰς ὁδοὺς μόλις διεκρίνοντο τινες διαβάται. Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην στρατιώτης τις πληγμένος κατὰ τὴν χεῖρα, ἐτρεχεν ἀνά-τὰς κενὰς ὁδοὺς ὡς ἀφρημένος ὅτε μὲν προσέκρουε ἐπὶ λίθου ὅτε δὲ ἐπὶ τοίχου.

— Γὰρ ποὺ ἐστὶ τρέχας ἀδελφε; τὸν ἠρώτησεν εἰς τῶν χωροφυλάκων τῆς ὁδοῦ Σαδόλαγας. Ἐλὰ ντὲ πάρε μίᾳ πρέξαι!

Ἀλλ' ὁ νεαρὸς στρατιώτης δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους του χωροφύλακος καὶ ἐξηκολούθη τρέχων.

Ὁ χωροφύλαξ ἀφ' οὗ τὸν παρετήρησε τὸν ἐλεεινολόγησε διὰ χείρονομίας δηλοῦσας τὸ κοινὸν ἐξανάθεμα.

Ὁ ἐν τῇ καταγωγῇ οἰνοπότης, ἐνθα εἶχον εἰσέλθει τὴν παρελθούσαν νύκτα ὁ Σαδὲλιεφ καὶ ὁ Δοστέφκην, μόλις ἤνοιξε τὴν θύραν κατὰ τὴν στρατιώτην ἐτινάχθη ἐντὸς του καπηλείου.

— Μὴ βιάζεσε τόσον φιλε; εἰς τὴν καρδίᾳ σου

μορφώθησαν και διεπλάσθησαν οι χαλύβδινοι εκείνοι χαρακτήρες του μεγάλου της Ελλάδος αιώνας, αναμένοντες τους απογόνους των γιγαντομάχων εκείνων ανδρών όπως διαπλάσσει και μορφώσει αυτούς εις άνδρας ρωμαλέους και ανδρείους δυναμένους εν ώρα ανάγκης να προτάξωσι τα άνδρεία στήθη των προς υποστήριξιν της πατρίδος.

Ευτυχής ο Πανελλήνιος Γυμνασιακός Σύλλογος εάν κατωρθώσει και άμυνέσθαι την αγάπην προς την θείαν άρχιμναστικήν, δι' ής και μόνης είναι δυνατόν να αναπλάσσει μίαν ήμέραν ή καχεκτική αυτή γενεά.

(Επιθεώρησης Αθηνών)

Η δεσποινίς Σοφία Σάτερ αγγέλλει εις το σεβαστόν κοινόν ότι από της 13ης Νοεμβρίου αναλαμβάνει εντός τεσσάρων μηνών να διδάξη προς πάσας τας κυρίας και δεσποινίδας την περί το όμιλιν ευχέρειαν της γαλλικής γλώσσης επ' άμοιβή μιās και μόνης θωρακικής λίρας κατ' άτομον πληρωτέας μετά την λήξιν του ωρισμένου χρονικού διαστήματος ήτοι εις το τέλος του προσεχούς Φεβρουαρίου του 1892.

Η διδασκαλία γενήσεται εν τη οικία αυτής κατά την οδόν Σεβερνα υπ' αριθ' 142δς καθέβδομάδα ήτοι Τρίτην και Πέμπτην από της 2ας—4ης ώρας μ.μ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

Την προσεχή Κυριακήν 20 τρέχοντος τελείται εν τῷ ναῷ της Κοιμήσεως της Θεοτόκου μνημόσυνον υπέρ αναπαύσεως της ψυχῆς της μακαρίτιδος

Χ. ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΚΑΡΑΒΑΤΑΚΗ

εις το όποιον παρακαλούνται να προσέλθωσι πάντες οι συγγενείς και φίλοι και οι τιμώντες την μνήμην της μεταστάσης.

Η θυγάτηρ

Δομνὴ Καραβατάκη.

Αι έγγονοι

Γνωστὴ Ιωάννου

Δέσποινα Αθανασίου

Παρασκευὴ Αντωνίου

Ελένη Π. Καραβατάκη

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πληροφορούμεθα, ότι εν τινι των τελευταίων συνεδριάσεων του υπουργικού συμβουλίου, ο υπουργός της Παιδείας

επρότεινεν ώστε εις το εξής οι τελειόφοιτοι κυβερνητικοί ή δημοτικοί διδάσκαλοι να απαλάσσονται της διαρκούς διетуs στρατιωτικής θητείας εκπληρουvτες αυτήν κατά τας διακοπὰς των μαθημάτων. Η πρότασις του υπουργού της Παιδείας, έγινετο δεκτή.

— Κατά την «Φιλιπούπολιν» την 10 τρ. άφίκετο εις Σοφίαν ή πριγκίπισσα Κλημεντίνη μήτηρ της Α. Β. Υψ. του ήγέμονος.

— Η εν Κ)πόλει έξαρχεία άντεκατέστησε τον μέχρι τουδε διευθυντήν των εν Τουρκία βουλγ. σχολών Χράνωφ, διά του τέως έπόπτου παρά τῷ ύπουργείῳ της Παιδείας κ. Λάζαρωφ, όστις τελευταίως έδωκε την από της θέσεως παρά τῷ ύπουργείῳ της Παιδείας παραιτήσιν του.

— Καθ' ής είχε πληροφορίας ή «Φιλιπούπολις» τα ένεκα της έπιδημίας της όστρακιάς άργούντα σχολεία έμελλον ν' άνοιξωσι την παρελθούσαν Δευτέραν εκλειψάσης σχεδόν καθ' όλοκληκλήριαν της παιδοκτόνου νόσου. Αγνοούμεν εν Φιλιπουπόλει τι συνέβη εν ταύθα όμωz τα σχολεία εξακολουθούσιν άργούντα.

— Έπιτροπεία ίδρυθεϊσα υπό της άγγλικής κυβερνήσεως, όπως μελετήσῃ την μεγάλην έπιδημίαν της παραφροσύνης, ήτις επικρατεί εν Μεγ. Βρετανία. υπέβαλεν εκθεσιν, καθ' ήν ή παραφροσύνη επεκτείνεται όσημέραι παρά τῷ άγγλικῷ λαῳ. Εν Αγγλία και εν Ουαλία άσυλα παραφρόνων εισί πολυάριθμα, περιλαμβάνοντα κατὰ την στατιστικήν αυτής 87,765 παράφρονας. Κατά τα δημοσιευθέντα εξαγόμενα ο αριθμός των παραφρόνων αυξάνει εν διαστάσει ανησυχηταίς, έλαττοῦται δέ βαθμυδόν ο αριθμός των θεραπευομένων. Αι αίτια της παραφροσύνης εισί ποικίλλαι και πολυάριθμοι: το κληρονομικόν σπέρμα, το πάθος, ή πενία, ο φανατισμός και ή οίνοπνευματοποσία. Η οίνοπνευματοποσία ιδίως άσκει έπιρροήν όσημέραι μάλλον καταστρεπτικήν και δύναται να θεωρηθῇ ως ή εξέχουσα αίτια της παραφροσύνης εν Αγγλία. Η ζινέρβα, το οινόπνευμα, το ρούμιον και πάντα τα δηλητηριώδη μίγματα, τα έπινοηθέντα υπό της χημείας και του έμπορίου, εισάγουσιν εις τον έγκέφαλον χιλιάδων δυστυχών τον φοβερόν της παραφροσύνης ίόν.

— Την παρελθούσαν έβδομάδα έτελέσθησαν εν Δεσσάου τα άποκαλυπτήρια του μνημείου του ποιητού των «Ελληνικών Ασματων» Γουλιέλμου Μύλλερ. Το μνημείον άποτελείται εκ της προτομής του Μύλλερ εκ λευκού μαρμάρου, έστημένης επί βάθρου μαρμαρίνου έστολισμένου διά συμπλεγμάτων άνθέων και

κλάδων. Έπὶ της μιᾶς προσόψεως έπάρχουσι κεχαρμημένοι γερμανιστὶ αὶ λέξεις «Γουλιέλμος Μύλλερ 1794—1827» επί δέ της έτέρας έλληνιστὶ: «Τῷ της Ελληνικής έλευθερίας αοιδῷ τον λίβον εκ των άττικῶν και λακωνικῶν λαομεϊων ή Ελλάς ευγνωμονούσα». Το γρανίτινον υπόβαθρον είναι κεκοσμημένον διά τεσσάρων μορφῶν παριστάσων αλληγορικῶς την ποιήσιν, την έπιστήμην, την πάνοπλον Γερμανίαν και την συντρίβουσαν τας αλύσεις Ελλάδα.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ

Κύριε Διευθυντά,

Ευαρεστήθητε όπως δημοσιεύσητε εν τη διακρινούσῃ ύμᾶς ειλκρινείᾳ και φιλαληθείᾳ τὰς κατωτέρω γραμμάς τῆς εὐθύνης μου.

Εν Βιάννῃ τῇ 14 Οκτωβρίου 1891.

ΦΙΛΟΠΤΩΧ. ΕΛΛ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

—Εν τῷ τελευταίῳ αριθμῷ της «Οδησοῦ» εγράφηναν όλίγα τινα περί της ήμετέρας αδελφότητος άπορρέοντα εκ της καρδίας και σκοποῦντα όπως κεντήσωσι την φιλοτιμίαν και τον ζήλον των μελῶν του Δ. Συμβουλίου. Δυστυχῶς τὰ τότε γραφέντα εψύχρανον αὐδίκως την έπιπόλαιον ζέσιν άπλῶν τιναν μελῶν, άτινα και άπεσύρθησαν! Καὶ όμολογοῦμεν ότι πάντοτε πρέπει να ζητῶμεν τὰ βελτίω άλλ' έπίσης όμολογοῦμεν ότι τὰ πλείστα μέλη του Δ. Σ. εργάζονται μεθ' ίκανού ζήλου εξαίρουμένων όλιγίστων όν ή αδράνεια δέν παρακαλύπει σπουδαίως τὰς εργασίας του σωματείου. Εάν δέ δέν καταχωρίζονται βεκλάμαις περί των ένεργειῶν του Δ. Σ. αίτια τούτου είναι ότι έφιστᾷ την προσοχήν αὐτοῦ μάλλον προς παλινόρθωσιν της εξωτερικής της αδελφότητος καταστάσεως, ήτις ήν άπελπιστική και ουχί τῷ άνθρῳ ότε παρεδόθη το σωματείον υπό των προκατόχων άρχῶν. Πρὸς έπαινον δέ των μελῶν τῷ Δ. Σ. γνωρίζομεν τοῖς άναγνώσταῖς της «Οδησοῦ» ότι εις επανειλημμένας συνέρχονται συνεδριάσεις περί διοργανώσεως δεατρικής παραστάσεως προς κάλυψιν δανείων, ή δέ παρατηρουμένη βραδύτης περί την είσπραξιν όλίγων συνδρομῶν όφείλεται τῷ προέδρῳ της αδελφότητος κ. Χ. Α. Λαμπρίδῃ, όστις ένεκεν των συχνῶν αὐτοῦ περιοδειῶν δέν κατάρθωσε να είσπράξῃ τὰς όλίγας συνδρομὰς των όποιων την είσπραξιν είχεν αναλάβει εν τούτοις χάριν της αληθείας πρέπει να όμολογήσωμεν ότι ο εν λόγω κύριος μη έπιθυμῶν όπως παρακαλύψῃ τὰς εργασίας του σωματείου θερμῶς παρεκάλεσε το Δ. Σ. όπως δεχθῇ

την παραιτήσιν του, ήτις δέν έγινετο δεκτὴ επί τῷ ὄρῳ όπως έλαφρυνθῇ και μετριασθῇ αὐτῇ τῇ προαγωγῇ της αδελφότητος κόποι του φρονούμεν όμως ότι και αὐτὸς δικαιούται και όφείλει όπως εργασθῇ εν τῷ Δ. Σ. μετὰ μεγαλειτέρας αὐστηρότητος και έπιβλητικότητος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

(Agence Baleanique)

BIENNH, 15 Οκτωβρίου. — Η «Πολιτική Ανταπόκρισις» αποδίδει σπουδαίον τῆρά τινα εις την έπίσκεψιν του βασιλέως της Ρουμανίας εν Βερολίνῳ, πιθανόν δέ και εν Βιέννῃ, ουχί ήττον είναι βέβαιον ότι εν ταῖς συνεντεύξεσι ταύταις ουδεμία μεταβολή της ύφεστώσης πολιτικής καταστάσεως σκοπεῖται.

ΒΙΕΣΒΑΔΕΝ. — Ο «Ταχυδρόμος» κηρύσσει άνωπόστατον την είδησιν περί σχεδίου γάμου του πριγκίπου της Νεαπόλεως μετὰ ρωσίδος πριγκίπισσας.

Ο Γιεργς απήλθεν εις Ιταλίαν χάριν υγείας, όταν δέ ο Ρουδίνης εξήγησε συνέντευξιν, ο Γιεργς προσεχώρησε έξουσιοδοτηθείς υπό του Τζάρου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. — Η Βουλὴ συνεζήτησε τον προυπολογισμόν του έπουργείου των έξωτερικῶν. Ο Ριβό άπαντᾷ εις τοῦς Delouelo και Delafosse, ήτις όλότησε την συμμετοχήν της Κυβερνήσεως εν ταῖς εορταῖς της Νικαίας. Σχετικῶς προς τὰς εν Ιταλία ταραχὰς ο Υπουργός είπεν ότι αὐτὰι ήσαν όλως δυσανάλογοι πρὸς τὰ συμβάντα της 3 Οκτωβρίου έπειδή όμως το εν λόγω συμβάν είχε διεθνὴ χαρακίηρα ή Κυβέρνησις έδέχθη να άποστείλῃ έγκύκλιον προς τοῦς επικόπους. ήν και ο Πάπας εκήρυξε δικαιολογημένην ουδεϊςδεδύναται να άμφισβητήσῃ ότι και οι έπίσκοποι όφείλουσιν ευλάβειαν προς την Κυβέρνησιν άλλως τε ή Γαλλία ουδόλως άπέκρινε τῇ Ιταλίᾳ την έκκλησίαν αὐτῆς επί ταῖς άγαλλικαῖς διαδηλώσεσι των Ιταλῶν, συνουθεύσας μετὰ προσβολῶν κατὰ της Γαλλίας.

Η Ιταλία εξεδήλωσε την λύπην αὐτῆς ως προς το προκείμενον έπεισόδιον. Ο ύπουργός προσθέτει ότι ο Ιονά έδηλοποίησε τῷ Μαρκόφ ότι δέν θά ήνείχετο ουδεμίαν άνάμixin επί του εδάφους του άνήκοντος εις την ζώνην της Γαλλικής έπρροής. Εν Αιγύπτῳ ή Γαλλία ουδέν των προαιωνίων δικαίων αὐτῆς παραιτεῖται. Καταστρέφων τον λόγον ο Ριβό είπεν ότι ή προσέγγισις Γαλλίας και Ρωσίας ουδένα έκπλήττει, διότι αὐτῇ είναι συνέπεια άρχαίαν συμπαιδείαν και κοινότητος συμφερόντων. έπίσης ουδεὶς άπιβάλλει ότι αὐτῇ είναι νέον έχέγγυον διά την εἰρήνην της Εὐρώπης. Ο λόγος του Ριβό επευφημήθη λίαν.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ. 15. — Εξ ιδιαιτέρας πηγῆς κατὰ τὰς τελευταίας είδήσεις εξ' Υμενής οι περί των Σαναά άντάρται ύπετάγησαν, αὶ συγκοινωνία μετὰ της Χοδείδας και Μεναχάς άπ'κατεστήθησαν οι νομάδες του Χαβά διεσκορπίσθησαν φονευθέντος του άρχηγού αὐτῶν, ή δέ τάξις άπεκατέστη.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ. — Αι εργασίαι προς κανονισμόν της μεθοριακής γραμμῆς εν Παμῖρ άνεκόπησαν ένεκα της ώρας του έτους, ή δέ μικτή προς σύστασιν έπιτροπῆς άποτελουμένη υπό άντιπροσώπων Ρωσίας, Αγγλίας Κίνας και Αφγανιστὰ θέλουσι συνέλδει επί τόπου μόλις την προσεχὴ άνοιξιν. Εν τῷ μεταξῷ βεβαιοῦται παρά τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις ότι τὰ άνδιαφερόμενα Κράτη θα έλλώσιν εις άμέρους διαπραγματεύσεις όπως έπιτύχωσιν την φιλικήν λύσιν του ζητήματος του Παμῖρ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. — Ο εν Χιλῇ άντιπρόσωπος των Ηνωμένων Πολιτειῶν Εgan εξήγησεν εξηγήσεις άμέρους διά την προσβολήν της άστυνομίας κατὰ Αμερικανῶν ναυτῶν και άνοχημίας.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 15. — Ο βασιλεὺς της Ρουμανίας γενήσεται σήμεραν δεκτός υπό του αυτοκράτορος εν Ποτςδάμ. Πολλὰ τελετὰ γενήσονται επί τῷ εν ταύθα παρουσίᾳ του.

ΓΡΕΝΟΒΑΗ. — Αμαξοστοιχία έπιβατῶν της γραμμῆς Λυών—Γρενόβλης έ-

καίη ζούσε την με ένα ποτηρακι: «Πασσαλός πασαλφ εκκροτεται» λέγει ή παροιμία όταν δηλ. ο άνθρωπος πῆ καμμιά εκατοστή ποτηρακι: να όρεξί το έσπέρας πρέπει να ροφήσῃ από το ίδιο την πρωϊαν, εάν δέν θέλῃ να ήναι μεθισμένος όλην την ήμέραν. Τι άγαπὰς λοιπόν;

— Εν ποτήριον βότκας, είπεν ο στρατιώτης και εκένωσε διά μιᾶς. αὐτὸ ζήτησας και άλλο: εις το όποϊον έπράξε το αὐτό.

Ακολούθως εξήγησε και τρίτον και ήρξατο να το πῆ βαθμυδόν Ητο φανερόν, ότι ο Σαβέλιεφ έπινε διά να έχῃ ύπομονήν.

Όz προς τον οίνοπῶλῃν το τοιοῦτον δέον τῷ φραϊνέτο. παράδοξον, διότι ήτο είθιςμένος εις παροιμίας πρωϊνάς σκηνάς.

Ο στρατιώτης έρρηψεν επί της τραπέζης ήμισυ ροδβλιον και μόλις έλαβε κα ύπολεπόμενα έξηλθε διά της όπισθίας θύρας της αὐλῆς.

Ητο πράγματι ο Σαβέλιεφ, όστις έσπευδε μετ' άνοχημονησίας να ιδῇ την Νατάσαν του την προσφιλή και φραϊνάν σύντροφον του μέλλοντος βίου του. Επὶ δέ διότι διά της βότκας, εξήγει να άποδιώξῃ την συνήθη του έντροπήν από της θύρας κατελαμβάνετο όσάκις ήθελε να είπῃ εις

την έρωμένην του, πᾶν ότι είχαν εντός της καρδίας του.

Αν και δέν είχε διέλθει την οδόν ταύτην είμη άπαξ μόνον τῷ φραϊνέτο τοσοῦτον γνωστή, ώστε ήδύνατο να την εὐρῇ και τυφλοῖς όμασι.

Μετά πάσης χαράς ο δυστυχής έραστής άνιλάετὰς της κατοικίας του Κιουρδίουμπέκωφ τρεῖς κλίμακας! Η θύρα ήτο ήμικλειστός: εκρουσεν άπαξ, δις πολλακις άλλ' ουδεὶς τῷ άπήντησε.

Ηνοῖζε την θύραν και ουδένα είδεν εν τῷ πρώτῳ δώματι: έδωξε φοράς τινας, ουδεὶς ήκούσθη να έρωτήσῃ: ήρξατο λοιπόν φωνῇ κατ' άρχὰς χαμηλοφώνως ακούθῶν δέ δι ήχηράς Νατάσα! Νατάσα! Ουδεὶς τῷ άπήντησεν. Είξηλθεν εις το έξωτερικόν δωματιον και πρό των όφθαλμῶν του παρουσιάσθησαν σωροὶ έπιπλῶν και λοιπῶν συσκευῶν, άνοικτὰ κιβώτια, άπαντα έρριμένα και κατεπεσπτημένα.

Επὶ της στρωμνῆς εκειτο ο πριγκίψ Κιουρδίουμπέκωφ και το πρόσωπόν του εκάλεπτετο διά προσκεφαλαίον.

— Νατаса! Νατаса! έφώνει άδιακόπως ο Σαβέλιεφ μετὰ λυπηράς φωνῆς. τί συνέβη!

Αλλά ή Νατаса δέν άπεκρίνετο. Ο Σαβέλιεφ

άπεκάλυψε το πρόσωπον του άποθανόντος και οι τεθολομένοι όφθαλμοὶ του νεκρου συνήντηθησαν μετὰ των του Σαβέλιεφ.

Πεφοβισμένος και εκτός εαυτου ο άτυχής νεανίας τρέχει δρομαίως εις το οίνοπωλείον και δηγείται τῷ οίνοπῶλῃ πᾶν ότι είδεν έρωτῶν, ταύτοχρόνως και περί της Νατάσας.

— Που να ζεῖρω εγὼ περί της Νατάσας σου άπαντὰ τραχέως ο οίνοπῶλῃς. Μάθε ότι όλίγον μ' ένδιαφέρει και περί των εν τῇ οικίᾳ συμβάντων. Καλὰ θά κάμῃς και σὺ αν σιωπῆσῃς και φύγῃς το γρηγορότερον, διότι αν σε άκούσουν κανεὶς και μάλιστα ή άστυνομία άσχημα την έχῃς κακομοίρη! διότι επί τέλους σὺ έρωτῆκες εις την οικίαν, εγὼ δέ αν είμαι τίμιος άνθρωπος πρέπει να το είπω και έτσι είναι! Ποιὸς θά βεβαιώσῃ την άστυνομίαν ότι σὺ δέν έκαμες αὐτὸ το κακόν; φύγε λοιπόν όγρηγορότερον. εάν άγαπᾷς το καλόν σου: εγὼ οὔτε γνωρίζω, οὔτε θέλω να γνωρίζω τί συμβαίνει εκει μέσα. Ταῦτα άπήντησεν ο οίνοπῶλῃς, απρώξας σχεδόν διά βίας τον Σαβέλιεφ έξω.

(Ακολουθεῖ).

ζετροχιάσθη παρά τῷ σταδμῷ. 15 νε-
κροὶ καὶ 49 πληγωμένοι.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. — Περί Αἰγύπτου ὁμιλῶν
ὁ Ριβὸ εἶπεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐννοεῖ τὸ
ἡμέτερον καθήκον ὅπως τῇ ὑπομνήσω-
μεν τὰς ἀναληφθείσας παρ αὐτῆς ὑπο-
χρεώσεις. Αναμένοντες ἀπάντησιν μετὰ
ἡρέμου σταθερότητος δὲ ἐπιμένωμεν
δὲ ἐν τῇ στάσει ταύτῃ ἐὰν ζητηθῶμεν νὰ
συμπράξωμεν τῇ Εὐρώπῃ εἰς διαπραγ-
ματεύσεις σκοπούσας τὴν ἐκ μέρους τῆς
Ἀγγλίας παροχὴν νέων ἐγγυήσεων τοι-
ουτοτρόπως δὲ διαλυθῶσιν αἱ μεταξὺ ἡ-
μῶν καὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἐθνους δυ-
σχέριαι.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — Περί τοὺς 3000 ἑρ-
γατῶν κατασκευαστῶν μηχανῶν ἐν Ty-
nenaire θέλousι προδῇ εἰς ἀπεργίαν περὶ
τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος τῶν ἐργαστα-
σιάρχων ἀποποιουμένων τὰ ζητούμενα.

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ. — Επιτροπεία τῶν ἀ-
ξιοματικῶν τῆς φρουρᾶς ἔχουσα ἐπὶ κε-
φαλῇ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ συντάγματος,
ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀμφιτηρίδος τοῦ
γάμου τοῦ ρωσικοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύ-
γους ἐνεχείρισεν εἰς τὰς Μεγαλειότη-
τας αὐτῶν τὴν εἰκόνα παριστάνουσαν
ἀποτίβασιν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογε-
νείας εἰς Κοπεγχάγην.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

Προτιθέμενος νὰ δημοσιεύσω
ποιητικά καὶ πεζὰ τινὰ ἔργα μου
ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῶν
ὁμογενῶν ὅπως καλυφθῇ ἡ διαπά-
νη τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ ἔργα μου ταῦτα εἰσὶ ποιήσεις
λυρικαὶ καὶ δραματικά, ἀναπτε-
ροῦσαι τὸ αἶσθημα εἰς τὴν σφαί-
ραν τοῦ αληθοῦς· φιλολογικαὶ δέ,
ιστορικαὶ καὶ φιλοσοφικαὶ μελέ-
ται, διὰ τρόπου ἐπαγωγῆς καὶ ἐν
εἵδει διαλέξεων συντεταγμέναι.

Τὴν πλήρη ἐθνικὴν ἀποκατά-
στασιν θὰ παρασκευάσῃ ἡ φιλολο-
γικὴ ἀναγέννησις. Ταύτην δὲ ἀ-
διάλειπτος πνευματικὴ ἐργασία, ἀ-
πηλλαγμένη τῆς αὐθεντίας τῶν
ἀρχαίων τῆς τέχνης μορφῶν αἰ-
τινες παρήλθον ἀνεπιστρεπτί, μετὰ
τοῦ πολιτισμοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου
ἐπήγασαν.

Συνδράμωμεν ἐντεῦθεν, τὰς ἐκ-
δόσεις τῶν πνευματικῶν προϊόντων,
ὅτι αὗται εἰσὶν ἡ φλόξ τοῦ πανελ-
ληγίου πυρός, τοσαῦται ὥσανεὶ ἡ-
λεκτρικαὶ συστοιχεῖαι, ἐξακοντίζου-
σαι τὸ θεῖον τοῦ ἑλληνισμοῦ ρευ-
στόν, τὸ ἠλεκτρίζον καὶ κατενθου-
σιάζον τὴν καταβεβλημένην καρ-
δίαν τοῦ γένους.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔργα, δημο-
σιευόμενα, θὰ αποτελέσωσι τεῦχος
ἐκ τεσσαράκοντα τυπογραφικῶν
φύλλων· θέλει δὲ τιμᾶσθαι ἑκα-
στον τεῦχος φράγκα ὀκτώ.

Ἐν Βάρνῃ, τῇ 22 Σεπτεμβρ. 1891.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΑΛΛΑΠΟΡΤΑΣ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ διεθνὲς τυπογραφεῖον τῆς
«Ὀδησσού», ἀγγέλλει τοῖς ἐν Βουλ-
γαρίᾳ Ἕλλησιν ὅτι ἀνέλαβε τὴν
ἐκδοσὶν νέας Πρακτικωτάτης βουλ-
γαρο-ελληνικῆς Γραμματικῆς συν-
ταχθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ζέκου Παύ-

λου διδασκαλοῦ τῆς βουλγ. γλώσ-
σης ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς σχολεί-
οις τῆς ἡμετ. πόλεως. Διὰ τῆς
Γραμματικῆς ταύτης ἀναπληροῦται
μεγάλῃ παρ' ἑαυτοῖς Ἕλλησιν
ἐλλείψις καὶ διοικολύνεται ἡ ἐκ-
μυστὴς τῆς ἐγγύτης γλώσσης ἥς
ἄλλως τε ἡ ἀναγκὴ καταφανέστα-
τῇ τυγχάνει πᾶσι τοῖς ἐν Βουλγα-
ρίᾳ ζῶσιν Ἕλλησι.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ Α.

Ἀναχωρεῖ ἐκ Πύργου δις τῆς ἐ-
βδομάδος: ἡτοὶ Τρίτην πρωΐαν ὥραν
9-ην εὐρωπ. καὶ παρασκευὴν πρωΐαν
ὥραν 9-ην μετὰ προσεγγίσεως εἰς
Ἀγχίαλον, Βάρναν, Βαλτσίκιον καὶ
Καβάρναν.

Ἐκ Βάρνης ἀναχωρεῖ διὰ Βαλ-
τσίκιον, Καβάρναν ἐκάστην Τρίτην
καὶ Παρασκευὴν 6-ην ὥραν ἐσπέρας.
Ἐκ Βάρνης δι' Ἀγχίαλον, Πύργον
ἐκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον 1-ην
μετὰ μεσημβρίαν.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΟΡΟΛΟΓΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΧΡΗΣΤΟΥ Π. ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣ.
Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀλεξανδρόφσκα Ἀρ. 48.
ΕΝ ΠΥΡΓΩ.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

κοσμημάτων χρυσῶν, ἐπιχρῶσων, ἀργυρῶν κτλ.

Ἀντικειμένων πολυτελείας

ἐπιτραπέζιων σκευῶν

ρολογίων διαφόρου σχήματος καὶ ποιότητος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΜΕ ΕΠΥΓΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

τοῦ πράγματος

Εἰς ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ

ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΣΟΥΜΛΑΙ καὶ ΒΑΡΝΗ.

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΙΣ

Σπεύσατε εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν
Θεσσαλονίκης (Καλέ-Μεϊδάν)
παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου
Βαλσαμάου. Ἐκεῖ δὲ εὐρήσετε παν-
τὸς εἶδους εὐρωπαϊκά ποτά,
χοιρομοίρια, ἀριστα χαβιάρια, ὀλλανδι-
κὸν καὶ ἐγγύριον τυρόν, διαφόρων εἰ-
δῶν εὐρωπαϊκὰ καρυκεύματα, π. χ. ἀ-
στακούς, σαυδέλλες τόνους, μανιτάρια,
τουρσαῖς, κτλ. κοντὰ δὲ εἰς ὅλα καὶ
ΚΑΛΗΝ ΟΡΕΞΙΝ!!!

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

ΣΤΑΘΜΟΙ	βαγ.	Διθρ.	φ.χ.	ἐκ.
Ραζγράδ	1	56 ⁸ / ₄	12	50
»	1	57—	12	55
»	1	57—	12	50
»	1	57 ¹ / ₂	12	80
Ιγκλάρ	1	56—	12	15
»	2	57 ¹ / ₂	12	90
Σεϊταντζικ	2	57—	12	45
»	2	57—	12	55
»	2	57 ¹ / ₂	12	80
Προβαδὴ	2	59—	13	50
»	2	59—	13	45
»	1	57 ¹ / ₂	12	85
»	1	57 ³ / ₄	12	90
»	2	57—	12	50
»	2	56 ¹ / ₂	15	30
»	1	57 ³ / ₄	12	90
Κριθ	1	45—	7	—

Βάρνα, τῇ 15 Οκτωβρίου 1891.

ΤΑΧΥΤΗΣ

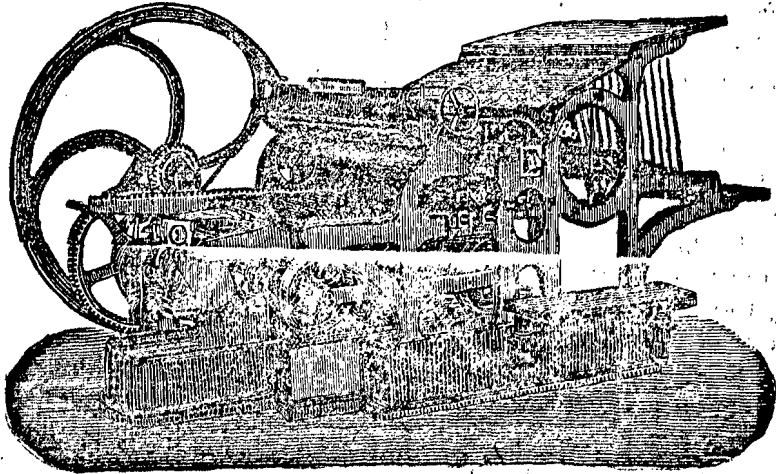
ΕΥΘΥΝΙΑ

ΝΕΩΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

ΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΗ ΑΡ. 535.

Ἐκπτώσις 25% ἀπὸ τὰς τιμὰς πάντων τῶν τυπογραφείων

Τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν κεκτημένον ταχυτάτην νεωτάτου συστήματος μηχανήν καὶ πεπλουτισμένον διὰ νεωτάτων καὶ ποικιλωτάτων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τυπογραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικὴν, Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἰταλικὴν Ἀγγλικὴν Ὑσσοικὴν καὶ Σερβικὴν γλώσσαν.

Οιαδήποτε ἔργα ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν θανάτου, μνημοσύνων, γάμων, ἀρραβάνων βαπτίσεως καὶ πάσης ἐκτάκτου ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Ἠθικῶν, Ἑφημερίδων, Περιοδικῶν, Προσκλητηρίων, Ἐπισκεπτηρίων, Διπλῶν, Λογαριασμῶν, ἀποδείξεων κτλ. κτλ. κτλ.

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΙΤΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

ΦΟΙΝΙΕ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία κατὰ τῆς
πυρκαϊκᾶς ἰδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ ἐν
ἔτει 1782.

Λειτουργοῦσα ἐν Βουλγαρίᾳ
ὑπὸ ἐγγύησιν κατατεθειμένην
ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βουλγαρικῇ
Τραπεζῇ.

Ἡ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην γνωστὴ
αὕτη Ἑταιρία προτιμᾶται ἕνεκα τῶν
ἐλευθερίων αὐτῆς ὁρῶν καὶ τοῦ συ-
στήματος ὅπως προθύμως κανονίζῃ
τὰς ζημίας. Ἀσφαλίζει κατὰ πυρ-
καϊκὰς ἀκίνητα, κινητὰ, ἐμπορεύματα
κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως εἰδι-
κῆς μετριάσεως κατὰ τὰς τιμὰς διὰ
τὴν Βουλγαρίαν.

LA FONCIERE

(Ἡνωμένη μετὰ τῆς Λιωνικῆς)

Ναυτικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία
ΠΑΡΙΣΙΟΙ

Ἀσφαλίζει ἐναντίων τῶν θαλασ-
σίων κινδύνων πάντος εἶδους ἐμπο-
ρεύματα δι' ἀτμοπλοίου ἀποστελλό-
μενα ἢ δι' ἰστιοφόρου, ταχὺς κανο-
νισμὸς τῶν ζημιῶν ὅροι συμφέρον-
τες καὶ διατιμήσεις ἀσφαλιστρῶν πολ-
λὸ μετριάσμεν.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ:

Τῷ Κυρίῳ **I. M. MABI** Πράκτορι ἢ κ. **A. ΙΑΚΟΜΙΔΗ**

Ἐν Βάρνῃ.

Νικ. Οὐτσορμάνσκη — Βαλτσίκιον
Βασίλ. Κισσελῶφ — Δοβριτς
Αμοιρὰ Βασιλείου — Καβάρνα

Ἀρμενὰκ Δαματιάν — Βαλτσίκιον
I. Ἀμοιρὰ Βασιλείου — Καβάρνα.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

Ὁ γνωστὸς κ. Νικόλαος Χ. Θεο-
δώρου ἀγγέλλει εἰς τὸ σεβαστὸν
κοινὸν ὅτι συνεπείᾳ τῆς τελευταίας
βροχῆς ἐξ ἧς ἐκρήμνισε τὸ τέως
κατάστημα αὐτοῦ, μετεφέρθη εἰς τὸ
ὑπ' ἀριθμὸν 466 κατάστημα τοῦ κ.
Σταύρου Φ. Ζαφειροπούλου κατὰ

τὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης (Χολυ-
εκα) ἀπέναντι τοῦ ἐπιπλωπλεῖου
τοῦ κ. Κ. Δαβιδοπούλου, τὸ ὁποῖον
ἐπλούτισεν ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων
παρ' αὐτῷ καὶ μετὰ διάφορα ἄλλα
εἶδη εὐρωπαϊκὰ τε καὶ ἐγγύρια εἰς
τιμὰς συγκαταβάτικας.